

(המשך מעמוד 37)

לקה הפלאסטית בבית-החולים סורר-קה בבאר-שבע והוא עצמו מתגורר בעומר ליד באר-שבע וקיבל חולים בקליניקות הפרטיות שלו בנתנים, כי תליאבי ובחיפה. בווראי אי-אפשר לדרוש ממנו מתן השגחה אישית מת-מדת של מנתח על מנתו, כאשר מר-חקים כה גדולים קיימים בין מקומות עיסוקיו.

אומנם, מדובר על ניתוח שנעשה כי בית-החולים, אבל העבירות המיוחסות לרופא המנתח, הר"ר ראובן, ולמנהל בית-החולים הר"ר מנחם פו, הן אידי-ווח לשילטונות על ניתוח של אדם ש-נפצע, כנראה, בעבירה. דיווח כזה נר-רש על-פי פקודת בריאות העם. והיה עבירה נרירה מאוד בישראל. העבירה השניה שבה נחשדים הש-ניים המורה הרבה יותר. האם ידעו ה-רופאים, או חשדו והעלימו עין, כי אפ-

עצם הניתוח מהשילטונות יכולה לה-עיד כי הרופאים אומנם ידעו שהם עוב-רים עבירה במעשה זה. מעצרו של מנהל בית-החולים, הר"ר פו, רופא שאין לו עבר פלילי, למשך חמישה ימים, מוכיח כי השופט שוכנע מהראיות שהוצגו לו על-ידי המיש-טרה, שיש אומנם כסיס מוצק לחשדות נגד הרופא. מאידך, מכיוון שהפרשה קרתה ביי-נואר ומאו עברו כבר שיבוע חודשים,

בג'ונגל של נווה-התירצה

(המשך מעמוד 35)

תאמין לי, לחיות לא מתנהגים ככה, הם הורגים את הבחורה בכמות, מפוצצים אותה. לפני זה סוגרים את כל האסירות בתאים שלהן, שלא ישתוללו ויעזרו לה. ככה אנחנו עומדות נעולות בתאים ושומעות את צרחות-הכאב של ה-בחורה.

זה במיקרה הטוב. במיקרה הרע זה אנחנו עצמנו אוכלות את המכות". מירי, שחווה את חווית העב"ם על בשרה, אומרת: "אני לא אומרת שאי-אפשר להשתמש בכוח, אבל מה פית-אום מביאים גברים שירביצו לנו? סוהרות לא יכולות להתגבר עלינו? יכולות, אם הן רק רוצות!"

בכלא ישנן אסירות רבות שמכורות לסמים. מירי טוענת, שלמרות המא-מצים מצד הנהלת הכלא לאסירות רבות בכלא יש סם. "אומנם לא בכמות רצינית, אבל יש. אי-אפשר למנוע את זה מהבנות, אפילו שמנסים. כשאנחנו חוזרות מחופשה, עושים לנו צילום כדי לברוק שאין לנו סם בגוף. אבל לאסירות יש תמיד השיטות שלהן להתגבר על המיכשולים."

מה למשל? נשיקה. מעבירים סם דרך נשיקה כשכואים לבקר את הבנות. די, מספיק לדבר על זה, אם אני אגלה את כל השיטות מה יהיה עם הבנות שפננים?

חווה יערי, תמיד שהייתה רואה בנות מעשנות, היתה קוראת לטוהרת". קבוצת בנות נוספת בכלא, מגור בשת, מאוחרת ומבודדת, היא קבוצת האסירות הביטחוניות. בין קבוצה זו לקבוצת הפליליות היהודיות אין כל קשר. ואם היהודיות סובלות בכלא, הביטחוניות סובלות שיבעתיים.

יפה; אנחנו לא מדברות עם החב-לניות והן לא מדברות, לא איתנו ולא עם הסוהרות. הן לא מקיימות קשר עם אף אחד. יש להן בחורה אחת שהיא הדוברת שלהן, ורק היא מדברת עם הנהלת הכלא. הרבה פעמים יש לנו מריבות איתן. ביום-העצמות, לדוגמה, הן לא מסכי-מות לצאת לחצר ולעבור מתחת הרגל ישראלי. זה דבר שמאוד מרגיז אותנו. גם ביום-הארמיה, כשהן משתוללות ושרות שירים פלסטיניים, יש כאסה. ביניהן אין נרקומניות, כולן חב-לניות. גם אנחנו וגם הסוהרות שונאות אותן.

מירי מצטרפת ומספרת: "אני זוכרת כשהגיעה לכלא אסירה אחת שעוזה לרצוח חייל ישראלי. כשהיא נכנסה

לחדר והיתה בו לבר, ביקשתי מה-סוהרת להיכנס אחריה ולהרביץ לה. הסוהרת הסכימה, נכנסתי לחדר ופר-צתי אותה במכות. יצאתי משם כאלו לא קרה כלום וקוצתי לטוהרת. אם במיקרה היא היתה מתגברת עליי, הסוהרת הייתה מתערבת מייד לטובתי. רק במיקרים כאלה. הסוהרות לטובתנו ככל זאת. גם הן יהודיות. לא?"

יוס-העבודה בבית-הכלא מתחיל ב-שעה 5.30 בבוקר. השכמה, אחר-כך ספירה, ובשעה 7 יוצאים מהתאים לעבודות יומיות. העבודות מחולקות לקלות ומבוקשות יותר ופחות. מירי: "כמו בכל דבר בכלא, גם בעבודות יש אפליה. האסירות של ה-צאוורון הלבן, יערי גרנות ובנות אח-רות שמלשינות להנהלה, מקבלות ע-בודות טובות. יערי עובדת במפעל של תדיראן, העבודה הכי מבוקשת. עבודות פחות טובות זה מיטבח ונקיון. יערי אף פעם לא עבדה במיטבח. מעניין איך לא יצא לה לעשות שם תורנות."

בשעה 8.30 בערב מוכנסות האס-ירות רות לתאיהן וננעלות שם עד למחרת בבוקר. יפה: "ואללה, יש עוד אור בחוץ והסוהרות צועקות לנו, לילה טוב". אנחנו סגורות בתא. טלוויזיה? ופה מגיע צחוק מתגלגל. מת פיתאום טלוויזיה? כל מה שיש בתא זה מיטות, ברזל ומקלחת. אפילו משקה קר או חם אי-אפשר לעשות. בקיץ, בחום, ל-פעמים מבקשים מטוהרת בחוץ שתביא כוס מים קרים ממתקן שעומד במסדרון, אבל הסוהרות אף פעם לא מביאות, זו כנראה השפלה בשבילן. נורא משעמם בתאים, רק ביום שישי מותר לראות סרט עד 12."

ביקורו של ראש-ממשלה

את הרשם הטוב שמקבל כל אגורם זר שמגיע לביקור בכלא מסבירה יפה: "בכל פעם שהיו צריכים לבוא מבקרים לכלא, היינו עובדות כמו חמורים. מנקות ומקורצפות. היו קורעים לנו את התחת. בגלל זה הכלא היה נראה כמו גן פורח. האורחים היו רואים את הרשא ולא את מה שקורה באמת. אסירות פחדו לדבר, כי ידעו שאם הן יפתחו את הפה לפני האורחים הן יאכלו אותה על זה. פעם, בא איוה שר לביקור. כשהוא עבר לידי עם המנהלת היא אמרה לי בקול מתחנף: מה שלומך? איך את (המשך בעמוד 40)

ד"ר פז

היכן נעלם הקליע?

נראה כי המיטרה עלתה על עיקבות המעשה באמצעות עיסקה עם עבריון. בעיסקה הובטח לער-המדינה חיסיון על עבירות מסוימות שביצע, תמורת עדותו נגד בית-החולים והרופאים. כי מיקרים כאלה ערותו של ער-מדינה נגועה בהרבה פגמים, וצריך להוכיחה מעבר לכל ספק סביר.

מה שבטוח הוא כי כליכך הרבה פרשות בלתי-נעימות לבית-החולים אי-חד במשך זמן כליכך קצר אינן מוסי-פות לו בריאות. שמועות אומרות כי חברה מכובדת עמדה להשקיע בבית-החולים סינופטיס סכום של שמונה-תשיעה מיליון דולר, ולהפכו לבית-אבות. יתכן כי ההתפתחויות האחרונות ישפיעו על החלטתה.

ריים נעים, שנותח על-ידים בינואר הש-נה, נפצע בעת כיצוע עבירה פלילית? האם העלימו את הקליע, שהוציא מעל-כווז? אם כן, הרי הם יכולים להיות נא-שמים בעבירה של סיוע לפריצה לא-חרמעה, והעלמת ראיות מהמישט-רה.

בגלל מסך-הערפל שהטילה המיש-טרה על כל הפרשה, אי-אפשר לדעת כרגע אם אומנם הועלם הקליע מה-מיטרה. מה שברור כבר כעת הוא כי בית-החולים לא דיווח למס-הכנסה ו-למס-עיר-מוסף על הכסף ששולם בשל ניתוח זה. אלה הן אומנם עבירות-מס, שאפשר לכפר אליהן בכופר כסף, אולם הן משליכות על מחשבתם של הרופ-אים כאשר העלימו את העניין. העלמת

ועל מישקלו במיקרה הפרטי של טלי חבושי, יצטרכו להביע את דעתם האח-ראים על מערכת-הבריאות בארץ.

פרק 3

ניתוח פלילי

הסרשה האחרונה, שבגללה ה-גיע בית-החולים סינופטיס לחר-שות, היא פרישה פלילית טוהרה.

Advertisement for Aurit cigarettes. Features a hand holding a lit cigarette and a pack of Aurit cigarettes. Text includes: 'מהיום - איתורית כותבת עברית', '100% קליטה', 'זכרון של פיל', 'יודעת שפות', 'היום זה היום', 'התקשר אלינו כבר היום והצמד אליך מרכז תקשורת חכם, קומפקטי ושקט. איתורית - שרותי תקשורת בע"מ - החברה המובילה בישראל. 053-344615, 057-79765, 055-61061, 04-380541, 03-224341, 03-7549177'.